

5. Viides kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan, oikeusvarmuuden, saavutettujen oikeuksien suojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamiseen.

- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen, sillä määrätessään päätöksen 150/2022 automaattisesta soveltamisesta ja täten kantajan eläkkeen uudelleen laskennasta takautuvasti ja pysyvin vaikutuksin uudella menetelmällä, joka vaikuttaa suoraan eläkeoikeuksiin, Euroopan parlamentti loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta, joka estää saavutettujen oikeuksien kaikenlaisen loukkauksen, mikä on lisäksi yhteensopivaa jäsenen asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklan ja jäsenen asemaa koskevien soveltamisohjeiden 75 artiklan tarkoituksen kanssa sekä luottamuksensuojan periaatteen kanssa, jonka nojalla ei ole sallittua heikentää tai muuttaa eläkkeitä. Lisäksi on niin, että koska uusi laskenta koskee ainoastaan italialaisia entisiä parlamentin jäseniä, jotka ovat ainoita sellaisen toimenpiteen addressaatteja, jossa lasketaan takautuvasti uudelleen saavutetut eläkeoikeudet kontribuutiomenetelmällä, vaikka tätä menetelmää ei vielä ollut otettu käyttöön Italiassa, tämä laskenta on ilmeisessä ristiriidassa myös yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa siltä osin kuin siitä aiheutuu lainvastaista syrjintää suhteessa muiden jäsenvaltioiden entisiin parlamentin jäseniin sekä vuoden 2009 jälkeen valittuihin parlamentin jäseniin ja yleisesti ottaen kaikkiin muihin kansalaisiin, joihin ei kohdisteta tällaista vähennystä.

6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 17 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan rikkomiseen. Asetetun uhrauksen suhteettomuus.

- Kantaja katsoo, että riidanalaisen päätöksen, jolla uudelleen laskemalla alennetaan sen alun perin lasketun eläkkeen määrää, johon kantajalla on oikeus parlamentin jäsenen toimikauden perusteella, vaikutukset kohdistuvat suoraan kantajan omistusoikeuteen. Kantaja katsoo lisäksi, että tämä puuttuminen toteutettiin ilman tehokkaita perusteita ja siitä aiheutui hänelle suhteeton ja kohtuuton uhraus.

7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklan, SEUT 10 artiklan ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklan rikkomiseen.

- Kantaja katsoo, että Euroopan parlamentti on itse rikkonut riidanalaisella päätöksellä perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklaa, SEUT 10 artiklaa, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklaa ja direktiiviä 2000/78/EY⁽⁴⁾ siltä osin kuin se on pannut täytäntöön eläkkeiden uutta laskentaa koskevan toimenpiteen, joka laatimistapansa vuoksi vaikuttaa pääasiassa iäkkäisiin ihmisiin.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 202, s. 389.

⁽²⁾ Laajennetun puhemiehistön 4.11.1981 tekemä päätös; puhemiehistön 24.-25.5.1982 tekemä päätös, sellaisena kuin se on muutettuna 13.9.1995 ja 6.6.2005.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin jäsenen asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19.5. ja 9.6.2008 tehty Euroopan parlamentin puhemiehistön päätös (EUVL 2009, C 159, s. 1).

⁽⁴⁾ Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EUVL 2000, L 303, s. 16).

Kanne 8.12.2022 – Azalee Cosmetics v. EUIPO – L'Oréal (UK) (LA CRÈME LIBRE)

(Asia T-765/22)

(2023/C 45/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Azalee Cosmetics (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja I. Tribouillet)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: L'Oréal (UK) Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin LA CREME LIBRE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 252 904

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.10.2022 asiassa R 229/2022-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja valituslautakunnassa muuna osapuolena olleen korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja kulut, jotka valittajalle ovat aiheutuneet väite- ja muutoksenhakumenettelystä sekä kanteen nostamisesta.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 8.12.2022 – Canel Ferreira v. neuvosto

(Asia T-766/22)

(2023/C 45/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Maria Canel Ferreira (Overijse, Belgia) (edustaja: asianajaja N. Maes)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- käsittelee nyt esillä olevan kanteen
- toteaa, että se otetaan tutkittavaksi, ja toteaa sen perustelluksi
- kumoaa Euroopan unionin neuvoston nimittävän viranomaisen 25.11.2021 tekemän päätöksen esittää kantajalle kurinpitotoimena huomautus
- kumoaa Euroopan unionin neuvoston nimittävän viranomaisen 1.9.2022 tekemän päätöksen hylätä kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla esittämä valitus nro 2022_009
- kumoaa hallinnollisen tutkinnan EN-2101 ja Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön organisaation kehittämisestä ja yksiköistä vastaavan pääosaston henkilöstöresursseista vastaavan osaston hallinnon oikeudellisten neuvonantajien yksikön 28.5.2021 laatiman kantajaa koskevan tutkintakertomuksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle nyt esillä olevassa menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.